

Beste vrienden,

Eerst en vooral wensen wij jullie een gelukkig, gezond, avontuurlijk, sprankelend en bruisend 2020!

De vorige maanden waren behoorlijk druk. Ook in januari bleven we niet stil. Enkele feestjes en een mooi pianoconcert die weer prachtig klonk. Het publiek genoot enorm.

Zoals elk jaar viert The Cathouse haar verjaardag op 14 februari. Het wordt zoals elke jaar een feestelijk en sfeervol menu, want een verjaardag moet gevierd worden: The Cathouse wordt op vrijdag 14 februari 2020 welgeteld 12 jaar... We rekenen die avond op jullie om mee te vieren en te genieten de typische Cathousesfeer!

Om toch wat romantiek te brengen te voegen aan het verjaardagmenu van The Cathouse, het is tenslotte toch Valentijn, kozen we voor een wereldberoemde Napolitaanse operazanger uit het begin van de 20te eeuw. Jullie zijn van harte welkom op

- **Vrijdag 14 februari 2020 tijdens het Caruso Menu**

2020 wordt een jaar met nieuwe uitdagingen. Geen festival meer, maar er wordt zeker en vast iets anders georganiseerd in samenwerking met andere organisaties. Meer hierover in latere nieuwsbrieven.

- *Wat het **Airbnb-appartement** betreft, hebben we de status van Superhost kunnen behouden! Zoals Airbnb het stelt, hebben we de gasten ontzettend blij gemaakt en geholpen. We hebben voor meer dan 80% van de beoordelingen 5* gekregen en hebben we gezorgd voor 100% responsgraad zonder annuleringen.*

Onze Airbnb heeft dus een superhostbadge gekregen: ● Daar mogen we best fier op zijn. Hopelijk behouden we dit heel 2020!

*De prachtige **gastenkamer voor 1 à 5 personen** op het 1ste verdiep heeft al vele tevreden buitenlandse gasten ontvangen. Heb je vrienden of familieleden op bezoek en je hebt geen plaats om ze te laten overnachten, ben je hier op het juiste adres. Je kunt ze zelfs naar The Cathouse nemen voor een etentje! Een praktische oplossing.*

Wie graag een kijkje neemt naar de inrichting, kan dit op volgende site:

<https://www.airbnb.be/rooms/991824>

- **Ontbijt/ Brunch**

Heb je eens zin in een feestelijk en gezond en uitgebalanceerd ontbijt om je verjaardag of andere gelegenheid te vieren? The Cathouse vzw heeft 4 verschillende ontbijtvoorstellen uitgewerkt, één voor elke windrichting:

- Noors Ontbijt
- Zuiders Ontbijt
- Westers Ontbijt

- Oosters (Oriëntaals) Ontbijt

De 4 verschillende ontbijten/brunches hebben stellen evenwaardige ingrediënten en zijn typisch voor elke windstreek. Een mooi alternatief op de klassieke formule.

Voor meer informatie kan je natuurlijk terecht bij The Cathouse via mail, telefoon of website.

- **Kookateliers**

*Zin om eens anders te leren koken? Benieuwd om een culinaire reis te ondernemen over de grenzen heen? Tijdens de **kookateliers van The Cathouse** maak je zo'n culinaire reis en eindig je met het leukste: samen aan tafel en de gerechten proeven die je gemaakt hebt. Zo'n kookworkshop inspireert je om thuis te experimenteren met andere smaken en op die manier je culinaire grenzen te verleggen! Ben je benieuwd naar de manier om ingrediënten als tequila, avocado's, masa harina, bruine bonen, enz. om te toveren tot heerlijke gerechten? Dan ben je geïnteresseerd in de Mexicaanse keuken. Hou je meer van mezedes zoals*

tzaziki, tarama, tiropitas, noem maar op, dan ben je klaar voor een kookatelier Griekse Keuken! Maar als je voorkeur gaat naar een lekkere paella en hoe je sangria maakt, dan kies je voor een atelier Spaanse Keuken. Je hebt een groepje van minimum 4 à 5 personen, dan kan je je inschrijven op een **Kookatelier**. Maar op regelmatige basis organiseert The Cathouse ook één van deze kookworkshop doorheen het jaar, zodat je niet zelf voor een groepje hoeft te zorgen.

Voor meer informatie kan je terecht bij The Cathouse op het nummer 0473 66 48 66 of elektronisch op het mailadres thecathouse228@gmail.com Of info@thecathouse.be

En in 2020 behouden we nog altijd de mogelijkheid om...

- **Thee en/of accessoires** van Ann Vansteenkiste te bestellen. Dit kan via het centralisatiepunt The Cathouse! Hierbij de [prijslijst van haar thee en accessoires](#). Ook te vinden op de website van The Cathouse www.thecathouse.be. Het zijn hele fijne eerlijke thees, die je nu exclusief bij The Cathouse kan aankopen. Het boek van Anne "De Stille Kracht Van Thee" kan je hier ook bestellen. Zodra de levering binnen is, brengt The Cathouse je op de hoogte.

Indien U informatie wenst of U hebt vragen, mail of bel ons even.

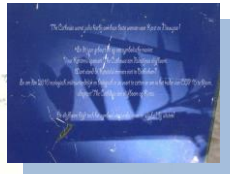
2020 belooft tenslotte dat...

- ... jullie uiteraard op onze gastvrijheid, ons goed humeur en sfeervolle stemming mogen rekenen en natuurlijk niet te vergeten, onze lekkere gerechten! The Cathouse, waar gezelligheid, originaliteit, cultuur en vorming troef blijven, kijkt nu al ongeduldig uit naar jullie hongerige interesse! The Cathouse' zal jullie allen, alleen, met 2 of met meerderen op vrijdagavond, soms zaterdagavond of zelfs op jullie vraag, een andere dag, met veel enthousiasme ontvangen. Ook voor bedrijven die een toffe en gezellige sfeer onder hun collega's willen verzekeren, is: 'The Cathouse' 'the place to be'. Dit werd al meermaals bewezen...
- Alle informatie van, in en rond The Cathouse, alsook heel wat foto's die de heersende joviale en warme sfeer weergeven, vind je op onze website: www.thecathouse.be.

Je kunt ook een kijkje nemen op [Facebook](#) . Je hoeft zelf geen Facebook-pagina te hebben om de foto's te bekijken!

- Wil je met de tram terug naar huis, dan houden wij u op de hoogte van het tramverkeer via <http://reisinfo.delijn.be/realtime/halte/103070> of BOB brengt je naar huis...
- Achteraan de nieuwsbrief staat zoals gewoonlijk alle concrete informatie over 'The Cathouse'. Reserveren kan telefonisch op het nummer 0473 66 48 66 of elektronisch op het mailadres thecathouse228@gmail.com Of info@thecathouse.be

CARUSO MENU

Vrijdag 14 februari 2020

"It is too bad that the public expects from me, always, perfection which it is impossible for me always to attain. I am not a machine. I am a human being."
— Enrico Caruso

Aperitief

Limoncello Cocktail
Of
Vers Fruitsap

Voorgerecht

Tartaar van Tonijn
Met Kappertjes & Basilicum
Ruccola & Kerstomaatjes
Pesto van Pistachenoten & Pijnboompitten
Op The Cathouse Toast

Hoofdgerecht

Doradefilet
Cardoncelli (Reuze Oesterzwammen)Trifolati
Met Peterselie & Look
Kleine Trostomaten in de Oven
En een hartje van Rijst

Dessert

Caruso Dessert

Wijnsuggestie :
Rosé cava afkomstig uit Conca de Barbera
Carles Andreu Cava
Brut Rosé

La Petite Histoire

Caruso

Enrico Caruso (Napels, 25 februari 1873 - aldaar, 2 augustus 1921) was een van de beroemdste tenoren in de geschiedenis van de opera. Hij werd geboren in Napels in Italië, en hij debuteerde in deze stad op 16 november 1894 in Teatro Nuovo in de opera *L'Amico Francesco* van Domenico Morelli. Daarna trad hij op in Caserta, Napels en Salerno en volgde zijn eerste voorstelling in het buitenland in Caïro. In 1898 debuteerde Caruso in het Teatro Lirico in Milaan als Loris in *Fedora* van Umberto Giordano. Daarna toerde hij door Rusland, Lissabon, Rome, Monte Carlo en de Covent Garden in Londen waar hij *Rigoletto* van Giuseppe Verdi speelde. Het jaar daarop speelde hij in Buenos Aires.

Geboren in Napels op 27 februari 1873 als 18de van 21 kinderen, werd Enrico Caruso ontdekt in het kerkkoor en ging hij studeren bij Guglielmo Vergine en Vincenzo Lombardi. Op 12 november 1894 maakt hij zijn debuut in "*L'Amico Francesco*" van Morelli. Dat was nog in Napels, het zou nog drie jaar duren vooraleer hij in de Scala van Milaan zong, maar daar creëerde hij dan ook meteen "*L'Arlesiana*". Andere creaties waren "*Fedora*" (1897), "*Iris*" (1898), "*Adriana Lecouvreur*" (1902), "*Germania*" (1903) en "*La Fanciulla del West*" (1910). "*Core'ngrato*" werd geschreven in 1911 door Salvatore Cardillo, speciaal voor Caruso. In 1902 was hij de eerste tenor die op plaat zong en in 1903 debuteerde hij in de Metropolitan met "*Rigoletto*". Caruso maakte ook deel uit van de allereerste rechtstreekse uitzending van een opera door de radio ("*Pagliacci*" van Leoncavallo).

In 1918 huwde hij met de twintig jaar jongere Dorothy Benjamin, maar hij had reeds twee natuurlijke kinderen bij een andere vrouw. In de film met Mario Lanza is het niet duidelijk waarom vader Benjamin zich zo tegen het huwelijk blijft verzetten, maar dat van die natuurlijke kinderen werd dan ook voorzichtigheidshalve weggelaten.

Van cafézanger naar operaster

Voor een hedendaags publiek is het misschien moeilijk te geloven. Een operazanger als mediaster? Maar het is niet overdreven: vrouwen hielden als ze een knoop van zijn jas te pakken kregen. Men moet niet vergeten dat in Caruso's tijd zangers nog geen microfoons gebruikten. Iedereen die gehoord wilde worden, moest wel luid zingen. De stap van cafézanger naar operazanger was minder groot dan nu. Zo verdiende ook Caruso zijn eerste centen als zanger, in cafés.

Hij was van eenvoudige afkomst. De weg naar de top was zeker niet gemakkelijk. Temeer omdat hij enorm aan plankenkoorts leed. Dat werd niet minder in de loop der jaren. Als sterzanger van *The Met*, het wereldberoemde operahuis van New York, moest hij iedere keer opnieuw de verwachtingen van zijn eigen roem waar maken. Caruso was een keiharde werker.

In december 1900 zong Caruso in *La Scala* in Milaan in *La bohème* van Arturo Toscanini. In 1901 stond hij in het Teatro San Carlo in Napels en volgens de overlevering zou hier met de uitvoering van *L'elisir d'amore* zijn grootste teleurstelling volgen. Door de spanning liet zijn optreden te wensen over en het publiek had daar geen genade voor. Hij besloot daarna nooit meer op te treden in zijn geboortestad.

Caruso en de opkomst van de geluidsopname

Die eerste akoestische geluidsopnamen hadden hem beroemd gemaakt. Hij was in Amerika uitgenodigd omdat iemand daar zijn opnamen gehoord had. En hij verdiende er veel geld mee. Geen wonder dus dat Caruso geluidsopnamen bleef maken. Hij had veel te danken aan de opkomst van de geluidsopname. Of was het andersom?

Rond 1900 nam geen enkele zanger of musicus de geluidsopname serieus. Geluidsopnamen waren een soort speeltjes. Ze werden verkocht in een fietsenwinkel, niet in een muziekhandel. De geluidskwaliteit was dan ook belabberd. Het geluid van kamermuziek deed denken aan gemiauw van hitsige katten. Een piano klonk als een oude vrouw die haar valse tanden liet klapperen. Zo ongeveer omschreef de oprichter van *Gramophone Magazine* de kwaliteit. Maar o wonder, de schoonheid van Caruso's stem kon wel gevangen worden.

Mensen moesten wel leren om door heel veel ruis heen te luisteren. Maar ze namen de moeite, want wanneer kreeg je nou de kans om een eersteklas tenor te horen? Caruso's opnamen verkochten goed, wereldwijd. Door hem begonnen ook andere zangers het nieuwe medium serieus te nemen. Er zit dus wel iets in de uitspraak van Fred Gaisberg, de man die de eerste opnamen van Caruso maakte: "It was not so much the record that made Caruso, but rather Caruso that made the record."

In 1902 deed Fred Gaisberg van de *Gramophone Company* met zijn broer Will aanvankelijk een poging om opnames te maken zonder medeweten van Caruso en het Grand Hotel in Milaan waar Caruso optrad. Ze werden echter meerdere malen betrapt en gingen uiteindelijk akkoord met het hoge gage, zodat er geen bootleg kwam, maar een officiële opname. In 1902 liep de jonge bekende operazanger een hotel binnen. Daar was voor hem een kamer omgetoverd tot studio. De zanger nam een aantal aria's op. Enigszins

gehaast want hij had een lunchafspraak. Hij werd betaald, ging weg en... schreef geschiedenis. Van de opnamen werden duizenden verkocht over de hele wereld. Enrico Caruso werd de eerste echte grote mediaster. *Vesti la giubba* uit *I Pagliacci* werd op 11 april 1902 opgenomen en was de eerste grammofoonplaat van Caruso. Er werden 1,2 miljoen exemplaren verkocht; de eerste plaat die meer dan een miljoen exemplaren verkocht.

In 1903 ging Caruso naar New York om daar op te treden met de Metropolitan Opera. In hetzelfde jaar begon hij met grammofoonopnames voor de Victor Talking Machine Company; zijn relatie met het orkest en het opnamebedrijf bleven tot 1920 in stand. Hij zou in het operahuis maar liefst 863 voorstellingen zingen.

Caruso's repertoire omvatte ongeveer zestig opera's, de meeste in het Italiaans, hoewel hij ook in het Frans en Engels zong, weliswaar met een sterk Italiaans accent. Hij had ook een repertoire van ongeveer 500 liederen, van klassiek tot traditionele Italiaanse volksliedjes tot de populaire muziek van die tijd. Hij was een van de eerste zangers die veel opnames maakte. Caruso en de platenspeler deden veel om elkaars carrière te versterken in de eerste 20 jaar van de twintigste eeuw. Zijn populaire opnames en zijn bijzondere stem maakten van hem een van de bekendste sterren uit zijn tijd.

Dramatische wendingen in het leven van Caruso

Caruso verwierf in New York een ongekennde hoeveelheid geld en roem, hetgeen zijn leven niet altijd vergemakkelijkte. In 1906 haalde hij de kranten omdat hij aangehouden was door de politie in de Central Park Zoo. Hij zou een getrouwde vrouw in haar billen geknepen hebben. Caruso's verweer was dat een van de apen de werkelijke dader was. Caruso werd schuldig bevonden en kreeg een boete van 10 dollar opgelegd. De verontwaardiging onder de New Yorkse 'high society' was groot.

Ook werd Caruso in New York afgeperst door Italiaanse mafiosi, die hem met fysiek geweld bedreigden. Caruso voldeed de eerste geldsom van 2000 dollar, waarna een tweede eis van 15.000 dollar volgde. Met hulp van de politie werd de afpersers uiteindelijk een halt toegeroepen.

Ook natuurrampen en een bomexplosie bleven Caruso niet bespaard. In 1906 maakte hij op een Met-tournee van *Carmen* één van de grootste aardbevingen in de geschiedenis van San Francisco mee. De verwoestende branden die uitbraken legden het grootste deel van de stad in as. Caruso wist de stad te ontvluchten, eerst per boot en vervolgens per trein. In 1920 vertolkte Caruso de rol van Radamès in *Havana's Teatro Nacional*, toen er een bom ontplofte. Caruso rende in vol pseudo-Egyptisch ornaat de straten van Havana op, tot verbazing van de inwoners van de stad. Ten tijde van de bomexplosie in Havana kwakkelde Caruso reeds met zijn gezondheid. Hij was een flinke roker van zware Egyptische sigaretten, en had een relatief slechte fysieke conditie.

Tijdens een Met-optreden als Canio in *Pagliacci* op 4 december 1920 kreeg hij last van pijn in zijn zij en een vervelende hoest. Zijn arts, Dr. Horowitz onderzocht hem en verklaarde hem 'fit to perform'. Hij dacht dat het te wijten was aan een kolom van "Samson et Dalila" die op zijn borst was gevallen. Een aantal dagen later ging het weer mis: tijdens een optreden als Nemorino in *L'elisir d'amore* in the Brooklyn Academy of Music kreeg Caruso een bloeding in zijn keel en moest na de eerste akte de voorstelling afblazen. Na dit incident zong hij nog drie voorstellingen in *The Met*, waarvan de laatste op 24 december als Eléazar in *La Juive*. Toen hij tijdens een opvoering op 24 december 1920 onwel werd, stelde een aanwezige dokter Evans vast dat zijn linkerlong niet meer werkte. Dit kwam mogelijk door het vele roken, maar ook door het feit dat hij al die tijd om goed te kunnen zingen een mengsel van natrium bicarbonaat en glycerine in zijn neus had gespoten, terwijl hij zijn stembanden insmeerde met vaseline en menthol.

Toen het duidelijk was dat hij het niet lang meer zou trekken, wou Caruso terug naar Napels. De dag erna nam de pijn zodanig toe, dat een medisch team de diagnose longvliesontsteking stelde. De situatie was zo uit de hand gelopen, dat zowel Caruso's buikholte als zijn longen volgelopen waren met vocht.

Caruso onderging maar liefst zeven operaties om vocht uit zijn buikholte en longen te laten verwijderen, waarbij zelfs een rib geamputeerd werd.

Na de laatste grote operatie vertrok hij naar zijn geboortestad Napels om te recupereren. Toch bleef herstel uit, waarop Caruso's artsen in Rome besloten zijn linkernier chirurgisch te verwijderen. De dag voor zijn vertrek naar Rome overnachtte hij in *Hotel Vesuvio* in Napels, waar zijn situatie plots verergerde en hij de volgende ochtend op 48-jarige leeftijd overleed.

Zijn Romeinse artsen suggereerden dat een buikvliesontsteking hem fataal was geworden, maar tot op de dag van vandaag wordt in medische vakbladen nog volop gediscussieerd over de exacte ziekte en doodsoorzaak van Caruso. Hij overleed op 2 augustus 1921.

Ten tijde van zijn dood was Caruso een van de grootste internationale beroemdheden. Mede dankzij zijn vele opnames bleef hij ook daarna zijn roem als de ultieme Italiaanse tenor behouden. Die status werd bestendig, en ten gelde gemaakt, door de biografieën die zijn assistent Bruno Zirato (*Enrico Caruso: A Biography* uit 1922) en zijn weduwe Dorothy Caruso (*Wings Of Song: The Story Of Caruso* uit 1928 en

Enrico Caruso: His Life and Death uit 1945) produceerden, en door de film The Great Caruso uit 1951 (met filmster en tenor Mario Lanza in de titelrol).

Oude opnamen van Caruso worden gebruikt in de film Match Point van Woody Allen uit 2005.

Het einde

In 1920 viel tijdens een voorstelling een decorstuk op Caruso's rug. Vermoedelijk is dat de oorzaak geweest van een ontsteking in zijn borstkas. Helaas kreeg hij geen juiste diagnose. Hij bleef optreden, totdat de pijn in zijn zij te erg werd. Caruso moest uiteindelijk meerdere operaties ondergaan. Zijn gezondheid verzwakte en hij stierf in Napels op 48-jarige leeftijd.

Zijn opnames bewijzen dat hij op dat moment nog op de top van zijn kunnen was. Zijn stem was in de loop van de jaren zwaarder geworden, maar had nog altijd dat prachtige warme, fluwelen timbre. Zijn artistieke interpretaties waren alleen maar beter geworden.

De erfenis van Caruso

De opnamen van Caruso hebben enorm veel invloed gehad op andere tenoren. De legendarische tenor Richard Tauber bekende urenlang naar zijn opnamen geluisterd te hebben. Na hem volgden meerdere generaties tenoren, tot op de dag van vandaag. De opnamen werden iedere keer opnieuw uitgegeven, op 78-toeren plaat, op langspeelplaat en uiteindelijk op cd.

Rond het nieuwe millennium bracht RCA Enrico Caruso: the digital comeback uit. Dankzij de nieuwste digitale technieken werd de stem van Caruso zoveel mogelijk gescheiden van het krakkemikkig klinkende orkest. De stem werd ontdaan van ruis. Vervolgens zorgde een modern orkest een eeuw later voor een nieuwe begeleiding. Het bleek een gigantisch moeilijk experiment, ondermeer vanwege de vele vrijheden in tempo die Caruso nam.

Documenten van Caruso op tentoonstelling in Verona in 2005

Ruim duizend brieven en nog eens zo'n duizend andere documenten van de legendarische tenor Enrico Caruso werden in 2005 tentoongesteld in Verona. Een deel van de niet eerder bekende brieven werpen een nieuw licht op zijn turbulente privéleven. Rond de herkomst van de documenten die werden tentoongesteld, hangt een waas van geheimzinnigheid. Het zijn er alles bij elkaar tweeduizend, onder meer cheques en officiële papieren, maar de meerderheid zijn brieven. Daarvan zijn er 1.200 geschreven door de beroemde tenor, andere zijn aan hem gericht. De eigenaar is een bejaarde industrieel uit Noord-Italië, die anoniem wil blijven maar het grote publiek voor zijn dood inkijk wil geven in de schat. Hij erfde het archief van zijn grootvader. Hoe die eraan kwam, is ook al een mysterie.

Alberto Franchi, de advocaat van de eigenaar, nam geen risico's en liet de brieven door experts onderzoeken. Die zijn formeel: het handschrift is dat van de bekendste tenor die Italië in de twintigste eeuw voortbracht – alle claims van Luciano Pavarotti ten spijt. Over een verkoop van het archief wordt niet gesproken, al volgen muziekstudenten het verhaal met interesse. Sommige brieven zijn ongelooflijk alledaags. Zo geeft Caruso gedetailleerde instructies aan de aannemer die zijn villa nabij Siena aan het renoveren is. Maar andere brieven zijn persoonlijk en geven ons een inkijkje in zijn privéleven. Dat was net zo turbulent als de plots van de opera's die hij zong. Caruso werd in 1873 in een arm Napolitaans gezin geboren: zijn moeder was schoonmaakster, zijn vader werkte in een gieterij. De zanger ging maar tot zijn tiende naar school en zong jarenlang voor aalmoezen in bars. Het duurde een paar jaar voor zijn reputatie gevestigd was. Maar Caruso zag wel het potentieel van een nieuwe uitvinding, de grammofoon. Hij was een van de eerste grote operasterren die van het nieuwe medium gebruik maakten; het verspreidde zijn faam bij een veel groter publiek dan voordien denkbaar was.

Tijdens een optreden in Livorno leerde hij de sopraan Ada Giachetti kennen. Zij was getrouwd en had een kind. Ze verliet haar man voor Caruso, maar de liefde van zijn kant was sterker dan van de hare. Hoewel ze samen twee kinderen kregen, Enrico jr en Rodolfo, bedroog Ada hem constant. Het stel trouwde nooit. Hoe erg hij aan haar verknocht was, blijkt uit een van de brieven, geschreven op een stoomschip onderweg naar Amerika: "Mijn Ada, de boot is amper vertrokken en ik mis je al...". Giachetti ging er uiteindelijk vandoor met de chauffeur van de tenor. Samen probeerden ze hem daarna ook nog te chanteren. Ze werd veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf.

Caruso trouwde pas op zijn 45ste, met de twintig jaar jongere Amerikaanse Dorothy Benjamin. Na een slechte ervaring in San Carlo, de opera van Napels – de critici hadden geschreven dat hij zong als een bariton, niet als een tenor – zwoer hij nooit meer in zijn geboortestad te zingen. Hij hield woord, maar was zo aangedaan toen hij in 1921 eindelijk weer voet aan wal zette in Napels, dat hij na een korte uitstap naar Sorrento zijn intrek nam in het Hotel Vesuvio van de stad. Het zouden zijn laatste momenten worden, want hij leed toen al aan de borstvliesontsteking die hem uiteindelijk fataal werd.

Italiaanse kinderen leren dat zijn laatste woorden "Dorothy, fammi portare al sole" waren ("Dorothy, laat me in de zon zetten"). Maar hoewel ze aan zijn vrouw waren gericht, waren ze oneindig veel banaler: de laatste woorden van Caruso waren "Doro, ik kan geen adem meer halen." De meest duurzame eigenschap

van de stem van de legendarische tenor Enrico Caruso waren zijn vermogen om breed te fraseren en zijn energieke dramatische uitbarstingen.

Caruso (lied)

Caruso is een lied geschreven door Lucio Dalla in 1986. Het nummer werd opgedragen aan Enrico Caruso, een van de bekendste Italiaanse tenoren.

Het nummer gaat over een Italiaans-Amerikaans pianist die met weemoed terugdenkt aan een geliefde uit Sorrento.

Het lied werd gecoverd door onder meer Il Divo, Andrea Bocelli, Helmut Lotti, Josh Groban, Julio Iglesias, Lara Fabian en Il Volo. De meest bekende uitvoering is die van Luciano Pavarotti tijdens een opvoering van The Three Tenors in Concert, samen met Plácido Domingo en José Carreras.

Caruso

Lucia Dalla

(bekend door Pavarotti en Bocelli)

Zie hoe de branding licht geeft

Hoort is hoe zot de wind doe

Op een klein terraske

Aan de golf van Sorrento

Hij houdt haar stevig in zijn armen

Hij moet een traan verdringen

zoekt dan een beetje zijn stem t'rug

En hij begint te zingen

Ik denk zo veel aan a

Maar 't is teveel om goe te zijn

Het doe verschrikk'lijk pijn

't bloed in mijn aderen wordt donk're wijn

Zie naar de lichtjes me rooi oogskes

Denkt aan de nachten, daar in Amerika

Maar t zijn lantaarns van de bootjes

De grote vissen achterna

En de muziek die doet hem zeer

De klank van zijne vleugel

Maar as de maan komt kijken vanachter de wolken

Schept zelfs de dood hem vreugde

Hij kijkt in d'ogen van da maske

Ogen diep en groen as 't water

Tot em ineens een traan zie

En a verdrinkt en denkt aan later

Ik denk zo veel aan a

Maar 't is teveel om goe te zijn

Het doe verschrikkelijk pijn

't bloed in mijn aderen wordt donk're wijn

De kracht van groten opera

Me valse waterlanders

Ge doe wa schmink aan en zet een pruik op

En ge zed iemand anders

Maar die twee ogen dicht bij a

Die zijn de waarheid zelf

Die doen oe awen tekst vergeten

En ge zijt uitgeteld

Ge denkt aan niks meer, 't is ni meer belangrijk

Zelfs ni die nachten, in Amerika

Ge zied oe leven en die bootjes

De grote vissen achterna

En ja da leven is gedaan

Maar nee, hem raakt da niet

Hij voelt zijn eigen ineens gelukkig

En herbegint zijn lied

Ik denk zo veel aan a

Maar 't is teveel om goe te zijn

Het doe verschrikkelijk pijn

't bloed in mijn aderen wordt donk're wijn
Ik denk zo veel aan a
Maar 't is teveel om goe te zijn
Het doe verschrikkelijk pijn
't bloed in mijn aderen wordt donk're wijn

Koningsoesterzwam

Koningsoesterzwam, kruisdistel oesterzwam, duinvoetje, king oyster mushroom, king trumpet mushroom, french horn mushroom, boletus of the steppes, *Pleurotus eryngii* (L), cardoncello (Italië), eringi / エリンギ (Japan), saesongi peoseot / 새송이버섯, (Korea), xìng bào gū / 杏鲍菇 / cì qín gū / 刺芹菇 / cì qín cè ěr / 刺芹侧耳 (China). Deze is een eetbare paddenstoel uit de familie Pleurotaceae, die van nature voorkomt in Midden-Europa, het Midden-Oosten en het noorden van Afrika.

Het is de grootste paddestoelen soort in dit geslacht. De hoed is 5-12 cm breed en heeft een ingerolde rand. De steel is 6-10 cm lang en 2-6 cm dik. De lamellen zijn aflopend, wit of geelachtig. De sporen zijn lila. Ze hebben een stevige vleesachtige witte steel en een lichte grijsbruine hoed.

De paddestoelen groeien in trossen, zijn decoratief en kunnen goed bewaard worden. De hele paddenstoel heeft een licht-pittige smaak. Je kunt koningsoesterzwammen op dezelfde manieren eten als andere oesterzwammen. Rauw heeft hij niet veel smaak. Maar gebakken of gegrild komt er een heerlijke umami-smaak vrij. Koningsoesterzwam is een van de lekkerste paddestoelen. De textuur doet denken aan zeeoren (abalone).

Trifolato

Trifolato betekent dat het gerecht met olie, knoflook en peterselie is bereid. Je kunt allerlei groenten "trifolato" bereiden. Funghi Trifolati komt uit de regio Piëmont in Italië. Funghi betekent champignons. Trifolare verwijst naar een bereiding met olie, knoflook en peterselie die veel wordt gebruikt in gerechten met champignons. Trifola is het Piëmontese dialectwoord voor de witte truffel van Alba, en ligt aan de oorsprong van het werkwoord trifolare. Waarschijnlijk werden truffels vroeger vaak bereid op deze manier en dankt funghi trifolari daar de naam aan.

Limoncello

Limoncello is een Italiaanse alcoholische drank, met een alcoholpercentage van tussen de 25 en 30 procent, die wordt gemaakt van citroenen.

The Cathouse maakt haar eigen limoncello, maar ook arancello (met appelsienen) en limacello (met limoenen) en is volgens de 'connaisseurs', die hier al geweest zijn, overheerlijk, maar straf. Straf zoals The Cathouse zou ik zeggen. ☺

Het is een likeur die vooral bereid wordt in het zuiden van Italië, rond de golf van Napels, langs de Amalfikust en op het eiland Capri. Limoncello wordt ook geproduceerd op Sicilië, Sardinië en Malta en zelfs in Frankrijk en Californië.

Traditioneel werd limoncello gemaakt met citroenen uit de omgeving van Sorrento. Later werden ook citroenen uit andere regio's gebruikt. Alleen limoncello die met citroenen uit de omgeving van Sorrento wordt gemaakt mag de naam Liqueure di Limone di Sorrento I.G.P. dragen. De aanduiding IGP (Indicazione geografica protetta, in het Nederlands: beschermde geografische aanduiding) garandeert dat er Sorrento-citroenen zijn gebruikt.

Limoncello is een likeur die in Italië door particulieren zelf wordt gemaakt. Voor het beste resultaat worden citroenen van Sorrento en (pure) alcohol van 95% gebruikt. De hoeveelheden variëren, maar over het algemeen wordt aan een halve liter pure alcohol de schil van vijf citroenen toegevoegd. Na drie weken (of iets langer) wachten wordt een siroop van 400 gram suiker en 500 ml water toegevoegd. Na circa 10 dagen wordt de drank na filtrering overgegoten in flessen en is de limoncello geschikt voor consumptie. Indien men niet de beschikking heeft over 95% alcohol kan men een andere alcoholbasis gebruiken, zoals grappa, wodka of jenever. Het verschil is het ontbreken van de gele kleur en het duidelijk zwakkere aroma, omdat de oliën uit de citroenschil niet optimaal opgelost worden.

Limoncello wordt meestal zeer koud (4 à 5°C) na de maaltijd als digestief gedronken. Daarnaast wordt het meer en meer in cocktails gebruikt. Zo zijn bijvoorbeeld mixen met prosecco en tonic zeer populair.

14 februari

Op 14 februari viert Sorrento in plaats van Sint Valentijn Sant'Antonino, de patroonheilige van de stad. In het centrum van de stad is er een openluchtmarkt. Een standbeeld van de heilige wordt omhoog gehouden tijdens de traditionele processie. Tijdens de carnaval periode, lopen de straten vol met kinderen in kostuum en zijn er talloze outdoor festiviteiten met parade pralwagens. Er worden overal spelletjes gehouden. U ook proeven le chiacchiere, een traditionele gebakken zoetigheid dat alleen gemaakt wordt in deze tijd van het jaar.

Concrete Toelichtingen

Adres:

'The Cathouse' bevindt zich op de **Muggenberglei 228 te 2100 Deurne.**

Reservatie verplicht via

Telefoon: Gsm: **0473 66 48 66**

Mailadres: info@thecathouse.be

thecathouse228@hotmail.com

Prijs van het menu: 28 euro. Betalen is enkel cash mogelijk.

Inbegrepen in de prijs van 28 euro: aperitief, voorgerecht, hoofdgerecht en dessert
Niet inbegrepen in de prijs: de drank: frisdrank, wijn, bier, koffie of thee

Prijs van het Sylvestermenu: 60 euro. Betalen is enkel cash mogelijk.

Speciaal Sylvesteraanbod van The Cathouse: de buitenkans om een assortiment van haar beste wijnen per glas te proeven en dit aan een Sylvesterprijs van € 20 voor 4 bijpassende glazen wijn.

Concept:

Eén of twee vrijdagen per maand wordt één specifiek menu voorgesteld, dat via de nieuwsbrief maandelijks aangeboden wordt. Het menu kan aangepast worden voor vegetariërs en mensen met allergieën.

Wens je met een hele groep te komen, neem dan gerust contact. Het is mogelijk om een menu op aanvraag samen te stellen. Je bent dan eveneens op andere dagen welkom in 'The Cathouse'.

Een primeur:

Wij bieden een speciale service aan voor wie wijn bestelt uit de aangeboden wijnkaart. Wij zorgen voor een **BOB**, die U en uw gezelschap met uw persoonlijke wagen naar huis brengt. Deze service is gratis indien U binnen een omgeving van 10 km woont.

